

ročena in je živel v srečnem zakonu s svojim možem. Pokojnica zapušta dva tedna starega otroka in užaloščenega moža ter starše. Pokojni Ani blag spomin in pokoj njeni duši! Preostali naši iskreno sožalje!

Beltinci. Neznani tatovi so vdrl v trgovino rgovca g. Vinka Klepeca in odnesli mnogo nanufakturnega blaga. Orožništvo je pridno na delu, da izsledi tatove. Kakor izgleda, je opravila to drzno tatvino dobro organizirana družba. Ali so pa tatovi mogoče pravi cigani?

Dobrovnik. Končno smo dobili novega župnika v osebi dosedanjega kaplana in začasnega provizorja naše župnije vlč. g. Štefana Lejka. Vsi smo iz srca želeli, da bi ostal g. Lejko pri nas. Ta želja se nam je sedaj res uresničila. Novega župnika je slovesno ustoličil vlč. g. Ivan Jerič, dekan lendavske dekanije in župnik turniški ob asistenci velikega števila okoliške duhovščine. Novemu gospodu župniku želimo obilo božjega blagoslova pri njegovem napornem in odgovornosti polnem delu!

Črensovc. Naš novi organist g. Žižek je ustanovil mladinski pevski zbor. Vsi uvideli ljudje so se tega razveselili. Nerazumljivo je pa staršeni in vsem ostalim, da se nekateri naši učitelji nad tem razburjajo. Prepovedujejo celo otrokom hoditi k vajam, češ, da so sami sposobni voditi tudi cerkveno petje. Ne vemo, kateri šolski zakon daje našemu učiteljstvu tako oblast. Saj ne oporekamo učiteljstvu sposobnosti, le čudno se nam zdi, da se te sposobnosti niso zavedli že prejšnja leta, ko bi jim bili vsi hvaležni za trud. Pa mladinski cerkveni zbor bo obstojal, če je to komu prav ali ne!

Črensovc. Kazensko preganjanje zoper kaplana g. Bejeka radi paragrafa 101 je ustavljeno.

Napad ciganov. Vincenca Raduha, posestnika v Odrancih v Prekmurju p. Dol. Lendavi, so napadli s puškami oboroženi cigani iz zasede. S silo so mu odvzeli kolo, nahrbtnik in razne stvari v vrednosti 3000 Din. Napadalec so poznani in predani sodišču.

DRUŠTVENE VESTI

Beseda mladini!

(Dopis iz mladinskih vrst.)

Velike in vzvišene so naloge naših prosvetnih društev: nuditi mladini možnost splošne izobrazbe, varovati jo pred pogubnim vplivom izprijenega sveta, buditi v njej idealizem, navdušiti jo za vse dobro in vzvišeno, gojiti v nji pravo stanovsko zavestnost, pravo značajnost in narodno zavest. Naj bi se pričelo živahno prosvetno delo širom naše lepe domovine. Naj postanejo naša društva prave ljudske visoke šole! Na tebi, mladina, pa je, da se zaveš velike resnosti časa, da dragoceni čas svoje mladosti prav dobro porabiš, da se mladinskih prosvetnih organizacij

okleneš z vnemo in ljubeznijo. Živimo v času splošnega kulturnega razvoja, ki nas sili, da se učimo, mnogo učimo; živimo tudi v času hude gospodarske in moralne krize, iz katere nas bo rešilo le složno delo, jeklena značajnost ter vsestranska nabobraženost. Mladina, v tebi so sveže tvorne sile, v tebi je optimizem in vera v življenje. Od tebe zavisi usoda naroda v bodočnosti. Ako boš dobro pripravljena, moralno zdrava, trdnih načel in jeklene značaja, boš prinesla narodu rešitev kmetskega in delavskega vprašanja. Današnja doba potrebuje odločnih mož, pa ne junakov litra, kola in noža! Kmeti in delavski stan potrebujeta globoko izobraženih, nesebičnih in značajnih mož. Takšni se vzgajajo v naših prosvetnih društvih. Zato pa, slovenska mladina, polnoštevilno pod prapor katoliške prosvete!

1 Čemu trpeti?
Za 1 DINAR

tableta Aspirina in bolečine

ni več! Kot zaščito pred

ponaredbami nosi vsaka

tableta Aspirina utinenj

Bayerjev križ

ASPIRIN

Oglas je registr. pod št. B. 1122 od 19. VIII. 1935

»Katoliški dom.« To društvo, ki je bilo ustanovljeno leta 1901 in ki mu je dal rajni lav. knezoškof dr. Mihael Napotnik s svojim volilom solidno podlago, ima namen oskrbeti mariborskim katoliškim društvom potrebne prostore za delovanje. V petek, 11. oktobra, se je vršil v Mariboru občni zbor društva, ki je društvo obnovil in njegovo udejstvovanje pozivil. Izvolil se je nov odbor, ki je tako sestavljen: predsednik dr. Hohnjec, podpredsednik ravatelj Hrastelj, tajnik Fr. Sekolec, blagajnik dr. Meško, odborniki: prof. Bogovič, prof. Prijatelj, p. Kašijan Farič, katehet Šparl, gospa Katarina Baumanova; namestniki: podžupan Žebot, Martin Kores in inž. Muri; preglednika računov gg. Stabej in Kramberger.

Sv. Lovrenc na Pohorju. Naše Kmečko bralno društvo obhaja svoj 50letni jubilej, ki ga bomo proslavili zadnjo nedeljo v oktobru, 27. oktobra. Predpoldne je spominska služba božja v cerkvi. Popoldne po večernicah pa je prosvetna prireditev, na kateri govori pred-

Italijani

razpolagajo v Abesiniji z najmanj 13 tisoč velikimi motornimi vozili, Abesinci z 200 tovrstnimi avtomobili, katere so dobili iz Severne Amerike.

Kakšen je abesinski vojak?

V abesinski vojski ni nobene prave razčlenjenosti v evropskem pomenu besede. Abesinci ne poznajo armadnih zborov in divizij, borijo se kakor njihovi očetje v tolpah. Te tolpe pa so zelo okretne in spretno pri manevriranju. Abesinski vojak je uren kakor kamela in lahko napravi do 100 km dnevno brez posebnega napora. Pri tem živi zelo skromno, nasiti se

Januš Golec:

Po divjinah Kanade

Ljudska povest po raznih virih.

(Dalje.)

Začel si je očitati brezbriznost, ki ga je pahnila v tokratno zagato, iz katere ni izhoda. Če bi se ne bil brigal samo za živalsko sled, bi bil moral videti v snegu odtise indijanskih mokazinov (škornjev), kar bi ga bilo opozorilo, da se bo treba skriti pred sovražnimi ter maščevalnimi Indijanci, ki še branijo brezobzirno in brez usmiljenja svojo zadnjo in najbolj severno posest napram grabežljivemu ter nenasitnemu belokožcu.

Nekako 40 korakov proč od njega se je zganilo nekaj ob vznožju drevesnega debla. Namesto da bi bil Lavison takoj ustrelil na slepo srečo, je samo nastavljal puško in čakal. Ponovno se je zganila skrivnostna senca. Pri tem premiku je dognal, za kaj da gre. Bil je eden od napadalcev, ki se je tamkaj dvignil previdno, da bi se mu nudila lepša priložnost za strele.

Temna senca je morala biti moška glava in desna pleča.

Lavison je pomeril z vso natančnostjo.

Še v ognju strela se je zgrudil sovražni strelec in obležal sključen. Smrt je morala nastopiti takoj.

»Sredi med obe oči«, si je mislil zmagovalno Lavison. »Baš tako si hotel pogoditi tudi ti mene, mladeč!«

Cevni ogenj Amerikančevega orožja je povzročil divje streljanje. Trije rdečkarji so se še držali v kamenski utrdbi, eden je bil ustreljen in dva ostala sta mu onemogočala umik. Napadalec so se bali, da bi jim ne ušel iz črnega lesa na ravan.

Streli za njegovim hrbtom so ga zapeljali, da je streljal nazaj, a seve brezuspešno.

In nato je zablisnilo meč njim in okolno skupino dvakrat en za drugim. Čudno, novi strelec se ni lotil njega, ampak onih dveh, ki sta mu tičala za hrbtom.

»Glej no!« se je izvil nehoti obleganemu iz grla. Zopet je oddal strel tujec. Eden od Indijancev je kriknil, kakor človek, kateri je zadet.

mednik Prosvetne zveze g. dr. J. Hohnjec iz Maribora.

Prosvetno društvo pri Sv. Juriju ob Ščavn. priredi v nedeljo dne 20. t. m. v Pergerjevi dvorani otvoritveno predstavo »Mlinarjev Janec«, narodno igrano s petjem. Sodeluje tudi domači tamburaški zbor.

Mala Nedelja. Kakor je priredila naša vrla mladina ob desetletnici Marijine družbe lepo uspelo marijansko akademijo, tako se pripravila v letošnjem evharističnem letu za praznik Kristusa Kralja na podobno evharistično slavnost, ki zaključila z evharistično akademijo dne 27. oktobra. Kakor zadnjič, napolnite domačini in sosedje tudi ob tej priliki dvorano do zadnjega kotička, saj bo glavna točka sporeda zanimiva petdejska igra iz krute sedanjosti z naslovom »Mehiška mučenca«.

Velika Nedelja, Svinjska kuga. Z ozirom na to, kor se pojavlja v čim večji meri svinjska kuga v naših krajih, priredi tukajšnje bralno društvo v križniški dvorani predavanje o svinjski kugi, kako jo spoznamo, kako lečimo in kako se je moremo ubraniti. Predaval bo g. živinozdravnik Nardin iz Ormoža in sicer po rani sv. maši v nedeljo dne 20. oktobra. K temu predavanju so vabljeni vsi gospodarji in gospodinjelje!

Lepo fantovsko slavnost pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah. Fantovski tabor pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah, ki se je vršil v nedeljo 6. oktobra, je bil zadnji v vrsti letošnjih fantovskih taborov. Bil je lepa in spontana manifestacija katoliške mladine Ptujkega polja in Slovenskih goric. Vseh deset župnij obširne ptujске dekanije je poslalo na tabor svoje najboljšie fante, ki so prišli peš, z okrašenimi kolesi in vozovi ter avtomobili. Ob pol 10. uri dopoldne se je velika fantovska armada strnila pred slavolokom v Juršincih v sprevid, kakršnega že dolgo nismo videli. Na čelu je igrala ptujška godba, za godbo so korakale dolge vrste fantov, med njimi pa se je lesketal v jesenskem solncu fantovski prapor iz prejšnjih let, ki je dolga leta sameval v varnem zavetju. Najprej je mil. prošt ptujski, g. Ivan Greif, blagoslovil zastavo fantovske kongregacije, nato pa je v krasnem cerkvenem govoru razvil misli o fantovskem apostolatu. Po sv. maši je domači g. župnik Matija Neu-

dauer otvoril fantovsko zborovanje, katerega je vodil mil. g. prošt Greif. Zastopnik škof. vodstva FKA iz Maribora g. Mirko Geratič je v slavnostnem govoru predložil sv. Evharistijo kot vir poštenega fantovstva. Za njim so govorili zastopniki posameznih župnij.

Sv. Andraž pri Velenju. Katoliško prosvetno društvo v St. Andražu priredi v nedeljo dne 20. oktobra, ob treh popoldne v tukajšnjem Društvenem domu igro »Črna žena«. Vsi domačini in sosedje prijazno vabljeni, da nas obiščete. Koj po igri se vrši v Društvenem domu vinska trgatev.

Krško ob Savi. V nedeljo dne 20. oktobra, na misijonski praznik, bo v društveni dvorani cerkvene hiše v Krškem ob treh popoldne misijonska prireditev s sodelovanjem salezijanskega zavoda iz Radne. Vsporedi igra »Ob sinji obali« v treh dejanjih, in petje, ki ga oskrbi cerkveni pevski zbor pod vodstvom g. organista Mrak Franca. Ker je čisti dohodek namenjen domačinu misijonarju g. Maj-

cen Andreju, ste najviljudneje vabljeni k prireditvi, ne samo domačini, ampak tudi iz sosednjih župnij.

Popravek. Zveza kmetijskih fantov in deklet nam je poslala iz Ljubljane naslednji popravek, ki ga v smislu člena 26 in sledečih zakonov o tisku objavimo: »Ni res, da je »Kmetijski list« glasil Zveze društev kmetijskih fantov in deklet, marveč je to »Gruda«, mesečnik za kmetijsko prosveto. Nikoli ni bila Zveza kmetijskih fantov in deklet mnenja, da je pravo veselje v rajanju, pijačevanju in plesu, marveč je vedno navajala kmetijsko mladino k zdravemu in treznemu življenju, kar pričajo številna predavanja, članki itd. Ni res, da bi izobraževalno delo pri Zvezi včlanjene kmetijske mladine obstajalo v plesu in da bi sredstvo za izobraževanje bila harmonika, temveč je res, da se vrši izobrazba s predavanji, tečaji, tekmami, igrami, izleti, razstavami itd.«

Odprta noč in dan so groba vrata.

Pobrezje pri Mariboru. Tukaj je bila pokopana ob obilni udeležbi 3. oktobra 42letna Marija Roškar. Smrt ji je pretrgala nit življenja po enoletni, potrpežljivo prenašani bolezni. Rajni svetila večna luč, žalujočemu možu in hčerki naše sožalje!

Slov. Bistrica. Popoldan dne 7. oktobra je umrl posestnik Matija Pečovnik iz Ritoznja pri Slov. Bistrici v 67. letu svoje starosti. Bil je to blag, vzgleden krščanski mož in velik dobrotnik našim cerkvam. Na njegovo pobudo in z njegovo znatno materialno pomočjo je pripomogel do nabave krasnih zvonov po naših podružničnih cerkvah, ki so zdaj tako žalostno peli po gričih ob vznožju zelenega Pohorja in oznanjali po vsej dolini žalostno vest. Dal je z znatnim prispevkom tudi pobudo za nabavo zvonov samostanske cerkve. Pokojni je bil pošten in delavne narave že

v mladosti in si je s pridnim delom opomogel do lepega premoženja in vzorno urejenega gospodarstva v Freieimu pri Smartnem, odkoder pa se je na stara leta preselil s svojo ženo na svojo vinčarijo na idilično lepem gričku kot sosed njegove ljubljenske, cerkvice sv. Marjete pri Slov. Bistrici; posestvo v Freieimu pa je prepustil svoji rejenki, ker mu božja Previdnost ni naklonila otrok. V sredo dne 9. oktobra je bila ob pol 11. uri sv. maša za pokojnega, odkoder so ga ponesli na pokopališče, kjer se je od njega s krasnimi besedami poslovil mestni gospod župnik Ivan Soline, pevci pa so mu zapeli žalostinko. Glasovi zvonov so se odmevali in se zlivali s klopotanjem klopotev v čudovito harmonijo jesenske pesmi.

Ljubno v Savinjski dolini. Dne 4. oktobra je po dolgi in mučni bolezni, sprevidena s sv.

Lavison je skočil z vso naglico kvišku. Čisto sigurno, ti strelji so obetali pomoč v največji sili. Eden od sovražnikov je že bil zopet izločen iz boja. Ali mar niso odmevali strelji iz novega orožja liki puška tovariša...?

Sedaj je začel streljati oni preostali Indijanec za hrbtom na mesto, odkoder so se bili oglašili neznančevi strelji. Kar naenkrat je buknil v noč krik, ki je pretresel Lavisona do mozga... Glas je bil Frančev...

»Lavison! Ranjen sem!«

Poklicanemu se je zdelo, kakor bi se bilo nekaj raztrgalo v njegovi notrajnosti. Tovariš je klical tamkaj zunaj. Bil je ranjen in še vedno je fleckal sovražnik po njem!

Na mah je pozabil Lavison vse, kar je njega zadevalo, na rano, na kritje, sploh na vsako nevarnost. V pobesnelem ogorčenju se je pognal iz skrivališča. Prešinjala ga je misel: rešiti tovariša in ubiti onega, ki ga je ranil.

Boreči se Indijanec je tičal Lavisonu na sredini pota. Videl je temno postavo naglo se mu bližajočega Amerikanca in je izstrelil z bliskavico vanj tri krogle. Zadnji strel je preluknjal

Lavisonu roko, ne da bi mu bil poškodoval kost. Predno je utegnil rdečkar, da bi ponovno pritisnil puško k licu, mu je že razbil Lavison s kopitom glavo in odhitel naprej ranjenemu prijatelju na pomoč.

Tovariš je ležal tesno ob robu gozda tik pri drevesu. Ranjenec se je pri pogledu na tovariša dvignil ter mu stegnil obe roki nasproti.

»Franc, ti si ranjen?«

Gruber je objel Lavisona in odgovoril:

»Lavison, prepričan sem bil, da so te pogodili smrtno!«

Lavison je videl, kako se je grabil prijatelj bolestno za leva pleča, vendar se ni upal pomuditi na mestu niti za minuto.

»Franc, morava odtod! Zunaj čisto na prostem bova vsaj nekoliko na varnem.«

Orjaški Amerikanec je dvignil kljub lastnim ranam tovarišovo puško in njega samega ter odhitel naprej. Še par naglih korakov in pred njim je bila — ravan. Njegove rane so mu povzročale bolečine, zavedal se pa je, da se mu je izpad iz pasti posrečil in da mora rešiti tovariša. Vse drugo mu je bilo trenutno postranske

že s prgiščem svoje šimbre, nekakšnega graha, ki vsebuje zelo mnogo beljakovin. Največja vrtna abesinskega vojaka je torej njegova gibčnost. Zelo so Abesinci spretni posebno pri nočnih napadih.

Predaja abesinske Aduo Italijanom.

Ko so v Adui razvili bele zastave v znak predaje, je šel župan naproti Italijanom ter jim je ponudil v dokaz pokorščine kruha, medu ter mleka. — Italijani so našli Aduo skoro popolnoma prazno. Na strehi guvernerjeve palače so pustili Abesinci v naglici strojnice, ki so jih rabili za obrambo proti letalom.

zakramenti, mirno v Gospodu zaspala Marijina družbenka Krumpačnik Marija, stara 43 let. Njene telesne ostanke smo spremili k zadnjemu počitku na rožnensko nedeljo 6. oktobra. Spremile so jo na zadnji poti Marijine družbenke. Naj v miru počiva!

Prevalje. V nedeljo dne 20. oktobra, ob 9. uri dopoldne v gostilni Rifel se vrš. ustanovni občni zbor podružnice Zveze absolventov kmetijskih šol na Prevaljah. Vsi dobro misleči absolventi kakor tudi kmetje vljudno vabljeni! Kmetje, udeležite se kmečko-stanovskega zborovanja!

Reka pri Hočah. Na Terezijino je obhajala že svoj 71. godovni dan gospa Terezija Lebe v Reki, ki je dopolnila dne 11. oktobra t. l. 70. leto svojega življenja. Mnogo je v tej lepi dobi delala, skrbela, pretrpela in poskusila, vedno pa je bila vrta slovenska žena, ki se žrtuje za svojo družino; a ljubi tudi svoj narod in čuva sveto ognjišče krščanskega mišljenja in življenja. Od 9 otrok sta dva že umrla, drugi razum najmlajšega pa so si že ustanovili svoje družine. A vedno so še v Reki, pri mami kakor doma, iskrena ljubezen brez zavisti jih vse veže, ograva in oživlja pa to lepo zastopnost in ljubezen kot solnce veliko mamičino srce, ki vse ljubi, ki je pač skoro neusahljiv vir sreče za vso družino. Ljubeznivo, pa tudi resno in odločno uči, opominja, sočustvuje, skrbi in uravnava vse kakor pač življenje nanese. Iz majhnega začetka sta z že 8 let pokojnim možem Francem dvignila trgovino in gostilno, ki jih zdaj ima sin Joško, na lepo višino in ustvarila važno postojanko za tujski promet na Pohorje. Blagopokojni mož je bil kot vrl domoljub leta 1914 tudi aretiran in v ječo vžeten na podlagi podlih denuncijacij. Z višine 70 let življenja se lahko Lebejeva mamika ozira z zadovoljstvom na vse trude, skrbi, žrtve in težave življenja. Mi ji k 70letnici iskreno častitamo, želeč, naj še solnce njenega blagega srca dolgo sije njeni družini, naj pa njo ohrani in oži-

vljajo še dolgo nebeskega solnca žarki milosti in blagoslova!

Zgornja Polskava. Zapustil nas je obče spoštovani in ugledni starešina, začasno na sodišču v Slov. Bistrici, g. dr. Josip Dobrovšek in nastopil svojo novo mesto kot starešina sodišča v Sevnici ob Savi. Pridobil si je v času tukajšnjega delovanja s svojo nepristranostjo in pravičnostjo kot kazenski sodnik globoko spoštovanje in odkritosrčno ljubezen celega okraja, posebno pa še Polskave.

Velika Nedelja. Šolska kuhinja. Kakor lani, bo tudi letos poslovala pri nas že priljubljena, udomačena in potrebna šolska kuhinja, katera je lani pokazala v resnici velik uspeh. Zato prosimo tudi za to zimo vse naše dobre gospodinje in gospodarje ter druge dobrotnike, da tudi letos pripomorete s svojimi močmi, obdržati skozi vso nastopajočo zimsko dobo to ustanovo, ki bo z vašimi podporami zamogla prehraniti preko opoldneva tako veliko število otrok, ki minulo leto, ne oziraje se na premoženjsko stanje posameznikov. Vsak naj po svojih močeh stori, da se preko opoldneva prehranijo oni otroci, ki radi oddaljenosti ne morajo domov k obedu. Sicer pa se moramo zavedati, da kar smo storili tem našim malim, smo sebi storili, svojemu rodu, svoji krvi! Z božjo pomočjo in pomočjo vas vseh etorimo tudi letos za naše male in uspeh v npravljenem kakor tudi zdravstvenem pogledu ne bo izostal.

Križevci. V nedeljo dne 20. oktobra se vrši pri Sv. Križu pri Ljutomeru, zjutraj po rani

Gospodinja, ki je
le enkrat prala z Gazelo,
pere vedno z Gazelo!

TERPENTINOVO MILO

GAZELA

pere zares čisto

sv. maši, ustanovni občni zbor krajevne organizacije Jugoslovanske radikalne zajednice. Na občnem zboru bo govoril naš stari znanec tukajšnje župnije gospod Franjo Žebot z Maribora.

Ljutomer. Nekaj novega bo prihodnjaja nedeljo v Katoliškem domu. Videl boste kinofilm o slovesnostih evharističnega kongresa v Ljubljani. Film bodo dopolnjevale skopljene slike. Predavanje bo pa imel tajnik Prosvetne zveze iz Ljubljane g. Vinko Zor. Vsi ste vabljeni k tej prireditvi. Oni, ki ste se evharističnega kongresa udeležili, ga boste na novo doživeli, kateri pa ste takrat bili doma, pa ga boste v duhu doživljali ob lepih slikah in živem filmu. Za kritje stroškov se bo pobirala malenkostna vstopnina. Ker je ta dan misijonska nedelja, bomo preostanek naklonili misijonom. Ne zamudite! — V svetovni vojni padli vojaki naše fare dobijo svoj spomenik. Marmorna plošča z imeni bo vzdana v steno farne cerkve na sprednji strani. Spomenik bo do praznika vseh svetnikov gotov in tega dne blagoslovljen. Tega dne bo slovesno blagoslovljen tudi novi križ na pokopališču, ki bo letos na novo preurejeno. — Oskrbništvo admontskih vinogradov je dalo prenoviti križ in kapelo v Grezovčaku, katera sta bila preteklo nedeljo na novo blagoslovljena. — Tudi v naši fari se je začelo novo politično življenje. Nimamo pa še do konca organizirane nove stranke. Zato bo to nedeljo po osmi sv. maši v dvorani Katoliškega doma ustanovni občni zbor nove stranke JRZ za mesto Ljutomer in

Italijanske težave z gorivom v Abesiniji.

Najšibkejša točka italijanskega vojnega prometnega načrta je preskrba z gorivom za vozila. Italija ga ima na razpolago le majhne količine in če upa, da bo našla v Abesiniji oljne vire, mora priti pač najprvo do njih. Računa tudi z nadomestnimi kurilnimi snovmi, n. pr. z lesnim plinom. Te pa seveda še niso dobro preizkušene in ne moremo vedeti, kako se bodo obnesle.

Nekaj o Abesiniji.

Abesinija je razdeljena na 10 provinc. Te so: Ogaden, Galla, Tigre, Kaffa, Džima, Šoa, Godžam, Amhara, Danakil in Vola.

stvar. S stisnjenimi zobmi je šepal naprej, dokler ga ni mogel nikdo več doseči s kroglo iz gozda. Šele nato je odložil tovariša in mu preiskal rano, ki je bila težkega značaja, vendar ne smrtonosna.

Franc je pojasnjeval v pretrganih presledkih, kako so ga opomnili prvi Lavisonovi strelci, da mu je prihitel na pomoč.

Prijatelj se mu je zahvaljeval za pomoč z zatrdilom, da bi bil brez njegovega odločilnega posega v boj sigurno zgubljen.

Prijatelja sta se dvignila in vlekla ter šepala po zasneženi ravni v temni noči kakor po križevci poti. Komaj in komaj sta dosegla koč v zavesti, da še nikakor ništa rešena pred preganjalci! Za enkrat sta bila pod dobro zavaro vano streho, na toplem ter dovolj preskrbljena s prehrano ter strelivom. Sklenila sta, da se bosta pustila oblegati v taborišču, kjer se bosta branila do zadnjega zdihljaja.

Frančeva rana ni bila kar tako, kakor je zgladala na prvi pogled. Razbita so bila od kro-

gle pleča in načeta celo pljuča. Popolen ter daljši mir je bil neizogibno potreben, če je še hotel okrevati. Orjaški Amerikanec se je zlizal v par dneh in se že upal iz snežne trdnjave venka! po otoku na ogled. O kakih indijanskih napadalcih ni bilo daleč naokrog ne duha in ne sluha. Ali so jo skupili rdečkarji v ponočnem boju tako hudo, da so popolnoma opustili maščevanje, ali so se pa zavlekli po pomoč? Na ti dve vprašanji ni bilo pravega odgovora. Lavison, ki je imel že večkrat posla z rdečkarji, je trdil, da Indijanec ne odneha v maščevalnosti, pa naj velja, kar hoče! Ranjeni Gruber je zatrjeval po svoje, da se oblege in spopada z Indijanci niti bat pred zginom zime ter snega.

Skupen sklep samotarjev se je končno glasil: Kakor hitro bo Franc količkaj pri moči in bodo dopuščale vremenske prilike, bosta ostavila koč na otoku in se bosta preselila v kak drugi kot, kjer ju ne bodo tako naglo iztaknili Indijanci. Zlata je tičalo pod peskom ob ogromnem Medvedjem jezeru povsod in zakaj si ne kapati smrtno sovraštvo Indijancev na preveč vidnem mestu.

okolico. Izvolil se bo novi odbor, ki bo zana-prej vodil vse posle. Vabimo vse volilce, da se tega političnega sestanka gotovo številno ude-ležijo!

St. Andraž pri Velenju. Pred kratkim smo brali v »Slovenskem gospodarju«, da šreska načelstva razpošiljajo odlok zoper konkubi-nate ali divje zakone. Pri nas pravimo take-mu razmerju »koruzni zakon« ali kratko »na koruzi«. Čudno se nam zdi, da v naši občini o tem ničesar ne vemo, namreč o kakem od-loku zoper »koruznike«, o koruznikih samih že vemo, in sicer še preveč. Če je naša občina tudi dobila kak odlok (in ne vemo, zakaj bi ga ne), zakaj neki ne nabije tega na občinsko desko?!

Dramlje pri Celju. Dne 20. oktobra se vrši letna cerkvena slavnost podružnice sv. Uršu-le, ki traja kot običajno tudi še v ponedeljek. Kramarjem bo letos jako prav prišlo, da se slavnost obhaja pred godom, kajti dne 22. t. m. se bo vršil redni veliki letni sejem. Sejm-ska uprava bo poskrbela za velik dogon ži-vine. Različne vrste sadnih drevesc si bo ta dan lahko marsikateri nabavil pri domačih sadjarjih, ki jih vzgajajo na tisoče!

Sv. Peter pod Sv. gorami. V župniji imamo precej korenjakov, ki so prekoračili 80. leto starosti. To nam je v ponos in v veselje, ker se zavedamo, da tu živi zdrav in klen rod. Očak med našimi očanci pa je Mošet Anton, kateri je 3. oktobra t. l. prekoračil 90. leto svojega življenja. Je to možak, kateri je stal vedno v katoliško usmerjenih vrstah in ki zasluži, da se ga spomnimo ob njegovem živ-ljenjskem jubileju. Bil je svojčas ključar žup-ne cerkve sv. Petra, ključar podružne cerkve sv. Križa ter cela desetletja ključar sloveče romarske cerkve Matere božje na Sv. gorah. Gotovo je še v živem spominu pri romarjih, ki ga poznajo po njegovi sicer mali postavi, pa po strogosti, ki jo služba cerkvenega klju-čarja pri tako veliko obiskani božji poti kot so Svete gore zahteva. Še mnogo bolj pa je v spominu pri čč. duhovščini, katero je ob priliki romanj, po končanih napornih urah v cerkvi, znal zabavati na samo njemu lasten način. Jubilanu, ki biva ob skrbni negi svo-je ženke, v krogu svojih vnukov pri sinu Jo-žetu, sedanjemu svetogorskemu cerkvenemu

ključarju, želimo, da uživa večer svojega živ-ljenja v zadovoljstvu in da ga za njegov trud r'koč v nebeških dvorih nagradi. Ona, kateri je služil toliko let — svetogorska Kraljica!

Sv. Rupert nad Laškim. Tako prijetno, toplo jesen imamo letos, da se ne moremo Bogu dovolj zahvaliti za to dobroto. Ljudje povsod sejejo ozimino in z veseljem spravljajo polj-ske pridelke. — Najbolj pa želimo, da bi ugo-dno izpadla naša zadeva z upostavitvijo stare občine Sv. Rupert. Jeenesarski mogočnjaki so

nam starodavno občino raztrgali na tri kose tako nespametno, da se vsak trezno misleči človek mora zgražati in jeziti nad toliko kri-vico. Sedaj je nad 80% občanov v St. Rupertu odločno zahtevalo, da se vpostavi stara ob-čina; napravila se je tozadevna prošnja na notranje ministertvo. Vsak razsoden človek ta korak pozdravlja, samo nekaj Trobendol-čanov se je dalo preslepiti, da so poslušali znane Marušič-Pucelj-Kramarjeve pofarje. To je obsodbe in obžalovanja vredno.

Ženski svet

Materinstvo.

(Nadaljevanje.)

Postelja, v kateri imamo žimnice, moramo tudi pripraviti nekoliko udobneje. Pod žim-nico prekrizamo dve deski tako, da je hrbet ravno na križišču. Postelja se tako ne upo-giblje ter ostane žimnica ravna brez vdolbin, ki povzročajo neprijetnosti med porodom. Tudi na žimnico damo najprej kos nepre-močljivega platna in nato rjuhe, kakor sem omenila že zadnjič.

Pred porodom se mora žena temeljito sko-pati ali vsaj umiti v topli vodi, kateri je do-bro dodati par kapljic lizola. Pri porodu se bolnici rada zapira voda. V tem slučaju je treba na mehur dati tople obkladke in polo-žiti pod porodnico posodo tople vode. Bolnica mora iti točno vsak dan na stran. Zaprtje se po porodu kaj rado pojavi, zato je dobro pri-praviti kakšna odvajalna sredstva.

Žena sama mora poskrbeti, da ima babičino pomoč takoj pri roki. Če pa je porod otežko-čen in postane stanje bolnice nevarno, ne smemo odlašati prav nič, temveč moramo ta-koj poklicati zdravnika.

Še se pojavljajo pri nas nad vse žalostni slučaji. Če zbolí krava v hlevu ali prašček v svinjaku, tedaj uvidi gospodar, da je zdrav-niška pomoč nujna. A ne uvidi tega, ko se mu zviža žena v strašnih porodnih bolečinah, ko visi njeno življenje in morda tudi življe-nje neboljenega otročka na tanki niti. Res je danes obupna borba za obstanek. Res, ni

denarja v kmečkih hišah. A v takšnem pri-meru mora mož, ki goji v sebi le količka človeških čustev, žrtvovati, karkoli mu je mo-goče, da reši sebi ženo, otroku mater in do-mu gospodinjjo.

Kdaj sme porodnica vstati?

Pri tem se pri nas veliko zagreši. Naše že-ne vstajajo še pred tednom, ker jih delo goni iz postelje. A malokatera je toliko močna, da bi to lahko brez posledic prenesla. Navadno se taka žena, ki vstane prezgodaj iz poro-dniške postelje, le počasi popravlja. Marsika-tera pa hira vse življenje zato, ker je mo-rala prerano vstati.

Pravilno ravna žena, ki ostane prvi teden v postelji, drugi teden pa vstane in se pola-goma privaja hoji in gibanju v sobah. Potem lahko opravlja lažja dela.

Hrana mlade matere je v prvih dneh mle-ko, juha, čaj in prepečenec s surovim mas-lom. Naslednja dva dni lahko je jajca, mlečni zdrob, kavo. Dalje belo meso od perutnine, krompirjev piré in druge lahke jedi. Po enem tednu pa zopet lahko uživa navadno hrano.

Zelje.

Zeljenad spada k najvažnejšemu hranilvu, dasi ne vsebuje dosti redilnih snovi. Največ ima v sebi ružinskih snovi: soli, železa, ka-lija itd. Vse to daje zeljenjavi prijeten okus, ki nam vzbuja tek in pospešuje prebavo. Lju-dje, ki uživajo dosti mesa, jajc in mleka, ra-di bolehalo na slabi prebavi in zaprtju, lačim

Povsem ozdravljeni Lavison je opustil na-stavljanje pasti in je raziskoval okolico, da bi sam mogoče odkril kje v snegu indijansko sled.

Minuli so dnevi, tedni in meseci, nobene napovedi o kaki bližajoči se nevarnosti.

Tudi Franc si je že bil opomogel toliko, da je ostavljajl kočjo za krajše sprehode, ki so mu vidno vračali ter krepili zdravje. Siguren je bil, da bo pred spomladjo pri prejšnjih močeh in se bosta selila s prijateljem s popolnimi — zdru-ženimi močmi.

Popolen izostanek Indijancev je zazibal oba samotarja s časom v toliko brezbriznost, da sta že zopet nastavljala pasti, jih pregledovala in izostajala z doma v urah, ki so bile kolikor toliko svetle.

Dan pred Božičem je obstal Lavison po pre-gledu pasti na hribu, zasajal pogled proti severu po ravnini, po kateri se je podil vihar.

»Pripravljena morava biti na blizzard (po-sebno ljut sneženi vihar)«, se je obrnil s pojas-nilom do tovariša. »Da, blizzard se bliža in obe-tajo že predznaki vso njegovo ostrost.«

Nagovorjeni je obrnil viharju hrbet, ker ga

je skoraj navpično se padajoči sneg pikal ter zbadal v obraz, kakor s šivankami.

»Kar se tiče mene, mi je hudega vremena že sedaj dovolj.«

Amerikanec se je nasmehnil z razlago:

»Franc, pihati ter briti šele prične. V deve-tih do desetih urah bova lahko govorila o bliz-zardu. To zimo sva itak srečna, ker je še niti prav okusila nisva. Vsekako bo pa za naju do-bro, da se začneva spravljati proti domu. Kar tukajle v bližini je še par pasti, katere morava pregledati in za tem sva gotova.«

Šla sva navzdol po hribu in na drugi strani do skupine pečovja. Med dvema skalama se je skrival srednje velik volk, ki je tičal z eno prvo ter zadnjo tace v železju. Ko sta se mu pribli-žala lovca, je dvignil glavo, ju pogledal, ne da bi bil pokazal besno jezne zobe. Samo njegove rjave oči so švigale sem ter tja.

»Tako dela zmiraj volk«, je pripomnil Ame-rikanec. »Nikdar ne skuša, da bi iz pasti po-padel. S krepelom ga lahko ubiješ brez nadalj-nega.«

Dalje sledi.

V bližini Adué kop-ljejo železo.

Na jugovzhodu Ta-naškega jezera so naj-dišča zlata in mnogib rud.

Na severu Addis Abe-be raste bombaž.

Na vzhodu železniške prege Addis-Abebe — Džibuti uspeva kava, ki daje slovito mokko, enako tudi na jugo-vzhodu Hararja.

V Ogađenu uspeva ovčjereja, višje proti jugovzhodu je dosti bi-volov in volov.

Prebivalstvo Abes-nije govori 150 narečij, službeni jezik je am-harsčina.

Amharska abeceda ima 267 črk.

ŠIRITE NAŠ LISTI